Gràcies

Per PepMaria el dl., 09/06/2014 - 09:00

De petits ens ensenyen a donar les gràcies pel que rebem. Però hi ha moments que experimentem un agraïment que va més enllà d'un fet concret. Violeta Parra i Francesc d'Assís han escrit sobre aquests moments. ... Als nens ben educats els han ensenyat a dir gràcies quan reben un regal. I en castellà es diu:"es de bien nacido ser agradecido": donar gràcies per tal o tal altra cosa que rebem.Però hi ha moments en què sentim que hem de donar gràcies sense que hi hagi cap regal o cap causa concreta per agrair. Moments en què, si trobéssim paraules, no podríem dir "Gràcies per haver-me donat això", ni "Gràcies per haver-me dit allò", ni "Gràcies perquè (no) m'ha passat allò altre". En aquests moments, difícils de descriure i encara més difícils d'explicar, sembla com si el temps s'aturés i la pau ens envaeix. Aquests moments es relacionen tal vegada amb la contemplació d'un paisatge bonic, però ens porten més enllà del paisatge; apareixen quan som testimonis d'un gest generós, però ens porten més enllà del gest. Som omplerts d'un sentiment profund de gratitud. Diu la tradició franciscana que en una ocasió Sant Francesc va despertar el poble d'Assís amb un repic de campanes en plena nit. Quan la gent es va llevar i van anar esverats cap a la plaça de l'església, Francesc els va dir: "Mireu quina lluna més bonica que hi ha aquesta nit!". Bogeria, broma de mal gust o invitació a agrair la profunditat última del món?Moments com aquest es poden anomenar moments de gratitud fonamental, perquè afecten les arrels o el fonament de la nostra vida: ens canvien per dins, de manera que les nostres accions de cada dia guanyen en capacitat d'apreciar la bondat de les persones, en serenitat per afrontar situacions complexes, en paciència i esperança per fer front al sofriment, en ganes de fer festa amb els qui estan contents.Els moments de gratitud fonamental són inesperats i no els podem provocar amb la força de la nostra voluntat: tan sols podem acollir-los quan arriben. Però ser agraïts en les situacions de cada dia, i aturar regularment l'activitat per contemplar la vida sense presses són hàbits que ens prepararan per a reconèixer aquests moments quan es presenten.Després d'un d'aquests moments de gratitud fonamental, Violeta Parra va escriure una cançó: "Gracias a la vida". I després d'un altre d'aquests moments, Francesc d'Assís va escriure el Càntic de les Creatures.

- Quins moments de gratitud fonamental he experimentat en la vida?
- En quines situacions de cada dia sóc agraït a la gent? En quines podria ser-ho encara més?

Gracias a la vida Gracias a la vida que me ha dado tantoMe dio dos luceros que cuando los abroPerfecto distingo lo negro del blancoY en el alto cielo su fondo estrelladoY en las multitudes el hombre que yo amo. Gracias a la vida que me ha dado tantoMe ha dado el sonido y el abedecedarioCon él las palabras que pienso y declaroMadre amigo hermano y luz alumbrando,La ruta del alma del que estoy amando. Gracias a la vida que me ha dado tantoMe ha dado la marcha de mis pies cansadosCon ellos anduve ciudades y charcos,Playas y desiertos montañas y llanosY la casa tuya, tu calle y tu patio. Gracias a la vida que me ha dado tantoMe dio el corazón que agita su marcoCuando miro el fruto del cerebro humano,Cuando miro al bueno tan lejos del malo,Cuando miro al fondo de tus ojos claros. Gracias a la vida que me ha dado tantoMe ha dado la risa y me ha dado el llanto,Así yo distingo dicha de quebrantoLos dos materiales que forman mi cantoY el canto de ustedes que es el mismo cantoY el canto de todos que es mi propio canto. Gracias a la vidaGracias a la vidaGracias a la vidaGracias a la vida. Càntic de les criatures Altíssim, omnipotent i bon Senyor,teves són les llaors, la glòria i l´honori tota benedicció.A tu sol, Altíssim, s´adiuen;d´anomenar-te, cap home no és digne.Lloat sies, Missenyor, amb totes tes criatures,especialment per nostre Germà Sol,el qual fa la claror i ens il·lumines.I ell és bell i radiant amb gran esplendor;de tu, Altíssim, porta significació.Lloat sies, Senyor, per la germana lluna i les estrelles,al cel les has fetes clares i precioses i belles.Lloat sies, Missenyor, pel germà venti per l´aire i el núvol i el serè i per tot temps,pels quals a les criatures dónes sosteniment.Lloat sies, senyor, per la germana aigua,la qual és molt útil i humil i preciosa i casta.Lloat sies, Missenyor, pel germà foc,pel qual tu la nit ens il·lumines,i ell és bell i alegre i robust i fort.Lloat sies, Senyor, per la germana nostra mare terra,la qual ens sustenta i ens governai produeix molts de fruits amb flors acolorides i herba.Lloat sies, Senyor, per aquells qui perdonen per la teva amori sostenen malaltia i tribulació.Beats aquells qui es mantindran en pau,car de tu, Altíssim, seran coronats!Lloat sies, senyor, per la germana nostra la mort corporal,de la qual cap hom vivent no pot escapar;ai, d´aquells que moriran en pecat mortal!Beat aquell qui es trobarà dins tes santíssimes voluntats,car la mort segona non li farà cap mal!Lloeu i beneïu el meu Senyor,i regracieu-lo i serviu-lo amb gran humilitat.